

ÇANLAR YENİ ANLAYIŞ İÇİN ÇALACAK

‘‘Her şey O’nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O’nsuz olmadı. Yaşam O’ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi’’ (Yuhanna 1: 3-5).

İşsel dönüşümü kutsayan bir günün arifesindeyiz. Yaldo; Doğu Bayramı.

Sınırlı düzeyde olan biz insanların anlam dünyasının çok üstünde kutsal bir gün.

Gündelik iniş çıkışlarla baş etme bağlamında, anlamlarıyla ruha açılan kapıları bulmaya yardımcı bir gün.

Bu gün, Aziz Mor Afrem (303-373)’in düşüncesinde şöyle anlam bulmaktadır:

‘‘Hiç kimse üstündeki Gerçek’e bakmaması için, açtığı kanatlarıyla günah her şeyi örttüğü bir sırada, GERÇEK rahime inerek, doğuşuyla günahın aldaticılığını dağıttı.’’

Bu günde **‘‘ebediyetin büyük gününden sonsuz büyük bir gün o denli kısa günümüze girmiştir’’** Aziz Augustinus (354-430).

Bu, çok (ama çok) üstün bir düzeyin alta açılması, büyüklüğün küçük olması demektir.

Küçük olan insandır. Bizleriz. Büyüklük Rab’tır.

Bu büyüklük vasıtasıyla, Kutsal Ruh’un işlevinde dünyaya ‘‘RAB’’ açıklandı. Büyüklüğe özgü olanlar, küçüklüğe sunuldu.

Küçüklüğün büyümesi için Mesih’e özgü olanları konuşmak ve yapmak gerekir. O’nun programı içten işleyen bir programdır. İşletim sistemi sevgidir. Süreklilik gerektiren dönüşümde büyümedir. Bu bir yol ve yaşam biçimidir.

Çünkü İsa Mesih, sadece yola, gerçeğe, yaşama işaret eden değil, bizzat kendisi yol ve yaşamdır.

Bu yol, bedene değil, ruha dönüktür: Madde yolu değil, mana yoludur.

Bu yolda, insan, tamamen ışığın hazzına kavuşur. Vermek için almanın hazzını yaşar.

İsa Mesih, korkuya dayanan eski düşünce sistemini yok etmek; sevgi üzerine kurulu yeni bir yaşam anlayışı için doğdu. Işığın karanlığı etkilediği gibi, O'nun doğuşu korkuyu yenmiştir.

Egodan kaynaklanan korku ve kaygılarımızı yenmek, ancak O'nun ışığını görmek ve o ışığın içinde yaşamakla mümkündür.

Dünyanın baskın düşünce tarzı, sistemimizi bilgisayar virüsü gibi ele geçirdiğinde, Doğuş'un ışığı, bizi hem yanlış düşüncelerden korur, hem zihnimize girmiş korku merkezli düşünceleri bir anti virüs programı gibi yok eder.

Onun için, Mesih'in doğuşu, sadece olup bitmiş bir olay değil, hayatın gerçeğinde sürekli yaşanan bir sevgi olayıdır. Bu sevgi, yaşamın ruhudur.

Ruhlara yaşam enerjisi veren bugünün yüce sevgisi, EGO'nun karanlık labirentlerine IŞIK, açılmaz kapılarına ANAHTAR'dır.

İsa Mesih'in doğuşuyla, işte bu ışık ve anahtara sahip olduk. Ve daha önce algılanamaz olan bir gerçeği anladık. Bu gerçeği tanımakla kazandığımız içsel özgürlük, her istediğimizi yapmak değil, ne yapmamız gerektiğini bilme gücünü bağışlıyor. Özdenetim ruhunu pekiştiriyor.

Bu sevgide ve bu ruhta yaşamak istiyorsak, Mesih'in doğuşuyla bize bağışlanan ışığın içimizdeki sigortasını açık tutmalıyız. Ruhun bizi kuşatmasına izin vermeliyiz. Bunu da, korkularımızla dövüşerek değil, korkularımızın yerine sevgiyi geçirmekle yapabiliriz.

Altüst oluşlarımız, duygularımızın sevgisiz düşüncelerinden kaynaklandığını unutmamalıyız. Bu durumun sevgi dolu duygulara dönüşmesi için istekli davranmalıyız.

İsa Mesih bu gerçeği "**dışarıdan gelen hiçbir şey insanı kirletmez. İnsanın içinden çıkanlardır insanı kirletenler, günaha sürükleyenler**" şeklinde açıklamaktadır.

Bu düşünceye göre, nefsin oyuncağı olan akıl ile sevgiyi baş tacı eden akıl, birbirine hiç benzemez. Nefsin oyuncağı olan akıl kurnazlığa ve bencillığe dönüşür. Sevgiyi baş tacı eden akıl, sağduyu, samimiyet, doğrulukla buluşur.' Çünkü "**nefsin en kötü aldatması, fikren aldatmasıdır.**"

Her türlü büyüme, bir başkasının ödevleri üzerinde değil, kendi ödevlerimiz üzerinde odaklanmakla gerçekleşir. İnsanların günahkar durumuna odaklanılsaydı, Mesih doğmayacaktı. Kurtuluş olmazdı.

Günümüzde sevgisizlikten kaynaklanan acımasızlıklar artmış olsa da, Kutsal Ruh'un vasıtasıyla olanaksız olanı mümkün kılmak üzere doğmuş olan IŞIK'IN ışığı içimizdedir.

Bizim kendimiz için yapamadığımızı, işlev kazanmasına izin verirsek, O bizim adımıza bizim için gereğini yapar. O bize kendi gücünden verir.

O Işık iç dünyamızda kımıldamadan, dış dünyamızda sağlam ve anlamlı etkiler oluşmaz. O Işığın aydınlığıyla yaşayacağımız olumlu içsel kımıldanmalar, hayatımıza neşe ve güç katacaktır.

Çünkü o Işığın armağanları var. Hayatımızı Kutsal Ruh'un yani o Işığın amaçları doğrultusunda kullanırsak, içimizden hayata yeni yetenekler ve güzellikler doğacaktır. O'nun zihni ile zihnimiz birleştiğinde, bencilliği körükleyen egosal odaklı düşünce tarzı yok olur.

Fakat bunun olabilmesi için egosal duygularımızın farkında olmak zorundayız. Sevgiden başka bir amaçla herhangi bir iş yapıldığında, o Ruh'tan ve O Işık'tan ayrılığa neden olur.

Unutmayalım, o Ruh'un ve o Işık'ın cisimlenmiş hali olan Mesih'in bedeninde bir hücreyiz ve hatta bir organizm. İçimizdeki o Ruh'un ve Işık'ın amaçları dışına çıktığımızda, bir destek hücresi olmak yerine, Mesih'in bedenine ve hayata mikrop vermiş oluruz. O mikrop bazen amansız hastalıklara ve hatta organizmayı yok etme tehdidi taşıyan kanser gibi habis bir olaya neden olmaktadır.

Onun için her şeye rağmen, olumsuz düşüncelerimizin bütün zorlayıcı gücüne rağmen, o Ruh'un ve o Işık'ın olmamızı istediği yardımsever, barışsever, kaynaştırıcı, bütünleştirici, destekleyici bir düşünce tarzına dönüş yapmalıyız. Çünkü kutlamakta olduğumuz bu Doğuş Günü aydınlanmış bir dünya görüşünün oluşturduğu evrensel tutumun devamlı destekleyicisidir.

Bu kutsal günün derin anlamlarıyla, bizler, İsa Mesih'in yardımıyla, ruhsal bir benliği doğurmaya muktedir olduğumuzu anlarız. Bu günle ruhsal benliğimize doğabiliyorsak, yapabileceklerimizi etraflıca düşünebilmeliyiz.

“O’nun merhameti sayesinde, Yücelerden doğan Güneş, karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere yardımımıza gelecektir” (Luka 1: 78-79).

Çünkü Doğuş’un işareti bir yıldızdır. O yıldız karanlığın içinde bir ışıktır. Işık, karanlıktan çıkış yani değişim ise, Yaldo (Noel) Bayramı da değişimin simgesidir.

Eğer kabul edersek, gönüllerimiz doğan Mesih’e kundak olabilir. Bu kundakla Mesih’imizi büyüterek gerçek bir yaşama kavuşabiliriz.

Yeter ki düşüncelerimizin mağarasına Mesih’in doğmasına izin verelim.

Yeter ki, sürüleri otlatan ve koruyan çobanlar gibi, bakışımızı O’nun yıldızına çevirelim.

O yıldız, imandır, umuttur, sevgidir, şefkattir, merhamettir, hizmettir, dayanışmadır, iyiliktir, düşünsel bağışlamadır.

.... ve de yaşamı geliştiren sosyal bir doğuştur.

“Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum” (2. Timoteos 4: 7) diyebilmek adına bu doğuş özümsemeli, gerekleri yerine getirilerek kutsanmalıdır.

İşte çanlar, bu yeni anlayışı, yeni umudu müjdelemek için çalacaktır.

Bu müjdeyi O’na yaklaşmanın hazzını, sevincini, hasretini, heyecanını duyan herkesle canı gönülden paylaşmak isterim.

Yaldo “Doğuş” Bayramı Kutlu Olsun. Barışa ve istikrara vesile olsun...!!

Saygılarımla

MalfonoYusuf Beğtaş